

Одлуком Наставно-научног вијећа Филозофског факултета Пале Универзитета у Источном Сарајеву, број 213/23 од 8.2.2023. године, именована је Комисија за оцјену урађене докторске дисертације кандидата мср Јелене Вујичић под насловом *Анализа негативног трансфера са матерњег на кинески језик у писаној продукцији србофоних студената* (у даљем тексту: Комисија)¹ у сљедећем саставу:

1. др Милош Ковачевић, редовни професор, научна област Филологија – Специфични језици, ужа научна област Србистика: Савремени српски језик и Општа лингвистика, Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, предсједник комисије
2. др Сјаолеи Ђин (Jin Xiaolei), доцент, научна област Синологија: кинески језик и књижевност, Катедра за оријенталистику, Филолошки факултет Универзитета у Београду, члан комисије
3. др Ана М. Јовановић, доцент, научна област Синологија: кинески језик и књижевност, Катедра за оријенталистику, Филолошки факултет Универзитета у Београду, ментор и члан Комисије.

Комисија прегледала је и оцијенила докторску дисертацију и о томе подноси Наставно-научном вијећу Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ **о оцјени урађене докторске дисертације**

1. Подаци о кандидату (биографија и библиографија кандидата)

Мср Јелена (Страхиња) Вујичић рођена је 31. августа 1993. године у Брчком. Основну школу, а потом и Гимназију „Васо Пелагић”, завршила је у Брчком. Академске 2012/13. године уписала је студијски програм Кинески и енглески језик и књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву. Као стипендиста Владе НР Кине, академску 2013/14. годину провела је на Универзитету за међународне студије у Сиану (西安外国语大 / Xī'ān wàiguóyǔ dàxué). Током основних студија, била је ангажована као предавач у Конфучијевој учионици на Филозофском факултету Пале.

По завршетку основних студија, изабрана је у звање асистента за ужу научну област Специфични језици (синологија) на Катедри за синологију. Одмах након дипломирања, 2016. године, уписује мастер студије на студијском програму Кинески језик и књижевност. Након одбрањеног мастер рада, под насловом *Изражавање времена на кинеском језику*, 2018. године, стиче диплому мастера кинеског језика и књижевности, те бива изабрана у звање вишег асистента за ужу научну област Специфични језици (синологија). Исте, 2018. године, уписује докторске студије Филологије (смјер лингвистика) на Филозофском факултету УИС и отпочиње истраживачке процесе у области примијењене лингвистике, усвајања другог/страног језика, анализе грешака и контрастивне језичке анализе.

Током докторских студија била је стипендиста Центра за језичку едукацију и сарадњу Министарства за образовање НР Кине. До сада је објавила четири научна рада у домаћим и страним међународним научним часописима. Превела је једну књигу у издању Универзитета за међународне студије у Пекингу (北京外国语大学 / Běijīng wàiguóyǔ dàxué) (у штампани). Била је учесник неколико међународних семинара, конференција и едукативних

¹ Комисија има најмање три или пет чланова од којих најмање један није у радном односу на Универзитету.

форума одржаних на универзитетима у НР Кини, Мађарској, Латвији и Француској, гдје је имала прилику да се додатно усавршава у области лингвистике и методике наставе кинеског језика.

Тренутно учествује у изради два међународна научна пројекта као сарадник и аутор (у сарадњи са Универзитетом за технологију у Пекингу (北京理工大学/ Běijīng lǐgōng dàxué) и Универзитетом у Поатјеу, Француска).

Библиографија:

1. Јелена Вујичић, „Прилози у изражавању времена у кинеском језику“, Зборник радова са научног скупа Наука и стварност, 12/1, Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, Пале, 2018, (473-491). ISSN 2490-4074 DOI 10.7251/TOMNIS1701473V
2. Цуи Сијуџонг, Ла Веисин, Јелена Вујичић, „Research on Chinese Language Teaching and Promotion in Bosnia and Herzegovina under the Belt and Road Initiative”, Journal of Hubei Adult Education Institute, 26/4, Hubei Adult Education Institute: Wuhan, 2020, (82-87). ISSN 1673-9878 CN 42-1578/G4
Оригинални назив: 崔秀中, 喇维新, 邬雅丽, “一带一路”下波黑汉语传播研究, 湖北成人教育学院学报, 26/4, 湖北成人教育学院, 武汉: 2020, (82-87). ISSN 1673-9878 CN 42-1578/G4
3. Јелена Вујичић, „Култ књиге у Кини“, Верзал: часопис за културну баштину и науку о књизи 1, Народна и универзитетска библиотека Републике Српске и Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука, 2021, ISSN 2744-2764
4. Јелена Вујичић, „Семантичке карактеристике придјева са значењем цјелости у кинеском језику и њихови еквиваленти у српском језику“, Српски језик : студије српске и словенске, Београд, 2022. - Vol. 27, No. 1, p. 631–643
<https://doi.org/10.18485/sj.2022.27.1.34>

2. Приказ садржаја докторске дисертације

Докторска дисертација мср Јелене Вујичић под насловом *Анализа негативног трансфера са матерњег на кинески језик у писаној продукцији србофоних студената* има 212 страница куцаног текста, фонтом Times New Roman, прореда 1,5 или 1,0 (проред 1,0 коришћен је за примере у емпиријском дијелу дисертације). Поред апстракта на српском и енглеском језику, дисертација садржи пет основних поглавља, односно: *Увод* (стр. 1-5), *Теоријски дио истраживања* (стр. 5-113), *Емпиријски дио истраживања* (стр. 114-178), *Закључак* (стр. 182-187) те *Анкетирање информаната* (стр. 187-191). Осим ових теоријских поглавља, на крају рада налази се и списак литературе (почев од 191. странице) као и биографија докторанткиње (стр. 202).

У уводном делу дисертације представљене су основе истраживања, као што су предмет дисертације, циљеви дисертације, почетне хипотезе и методолошки приступ који је коришћен у истраживању. С обзиром на природу истраживања, докторанткиња је у овом поглављу представила и корпус на коме је извршено истраживање, као и конкретну ситуацију везану за информанте који су учествовали у стварању корпуса.

Предмет ове студије било је истраживање утицаја српског као матерњег језика у процесу учења кинеског језика, манифестованог у писаној продукцији

студената основних студија двојног студијског програма Кинеског и енглеског језика и књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву. Докторанткиња за циљ истраживања наводи проналажење одговора на неколико различитих питања и њихових потпитања, попут тога да ли, на којим нивоима, те у ком интензитету може да се идентификује појава трансфера између ових језика, који су механизми трансфера у овим случајевима те да ли је могуће, и на који начин, спријечити појаву трансфера. Резултати анализе требало би да служе као својеврстан оријентир за будуће наставнике који би предавали србофоним ученицима кинеског језика, али и за саме ученике, односно студенте кинеског језика. Циљ рада огледа се у томе да се понуди систематична анализа и класификација интерлингвалних лексичких, семантичких, синтаксичких и осталих грешака које праве матерњи говорници српског језика током учења кинеског језика, да се утврди порекло грешака у намјери да се њихова појава ублажи а број грешака смањи, те да се спријечи фосилизација грешака. Дидактичко-методички значај анализе лежи у томе да се представе и систематски анализирају резултати квалитативног и квантитативног истраживања, те да се укаже на потенцијалне методичке стратегије које би допринеле томе да настава кинеског језика за србофоне студенте буде ефикаснија, да се током процеса наставе спрече одређене грешке које се могу предвидети, те да се олакша и поједностави процес учења кинеског језика из перспективе србофоних ученика.

Почетне хипотезе на којима је засновано истраживање су:

1. Трансфер у писању на кинеском као страном језику код србофоних говорника биће присутан како на нижим нивоима студија, тако и код студената који имају виши ниво познавања језика.
2. Грешке присутне у међујезику студената нису у већини случајева узроковане искључиво незнањем граматичких правила кинеског језика, већ су последица интерференције или трансфера из српског или енглеског језика. Највећи број грешака у корпусу биће интерлингвалног карактера.
3. Број грешака у студентском међујезику ће се смањивати што је веће знање трећег језика, односно са порастом компетенције у циљном језику.
4. Негативни језички трансфер се може манифестовати на свим лингвистичким нивоима. Лексички трансфер јесте најчешћи код типолошки сродних језика, али његов утицај није занемарљив ни код језика који су типолошки различити.

Емпиријско истраживање у овом раду комбинација је квантитативне и квалитативне методе научне анализе, у којој је на великом броју радова спроведено лекторско прегледање и изоловање грешака, а затим и класификација грешака у групе уз увиђање начина, мјеста и интензитета језичког трансфера.

Корпус за истраживање се састоји од преко 880 кратких радова у форми есеја или изолованих реченица, а укупан број информаната је 78.

У теоријском делу дисертације, докторанткиња је представила водеће теорије о усвајању и учењу језика, контрастивној анализи, анализи грешака, концепту међујезика те језичког трансфера, осврћући се често и на конкретан случај поменутих теорија у контексту кинеског језика. На самом почетку теоријског дела, представљени су основни концепти у сфери учења и усвајања страних језика, попут категорија као што су: матерњи језик, други језик, страни језик, билингвизам, вишејезичност итд. Докторанткиња је, пратећи водеће теорије о овим концептима, успела да идентификује први, други и трећи језик информаната који учествују у истраживању, чиме је поставила основу за емпиријско истраживање.

Потпоглавље 2. 4. *Водеће лингвистичке теорије о усвајању и учењу J1, J2, J3* (од стр. 18), једно је од најопширнијих теоријских потпоглавља у раду.

Докторанткиња је у овом дијелу дала опсежан преглед историје, развоја и стања водећих лингвистичких теорија у овој сфери. Почевши од бихевиористичке теорије, која је поставила основе за развој истраживања о учењу другог језика, па преко нативистичке теорије и Чомског, који је у ову сферу увео иновативне идеје, све до когнитивистичких и интеракционистичких теорија које преиспитују претходне поставке и откривају нове перспективе, докторанткиња даје темељан преглед научних основа за правац истраживања који је одабрала. Такође даје и кратак осврт на конкретну ситуацију у вези с кинеским као другим/страним језиком, односно у вези са историјом и развојем те дисциплине како у Кини тако и у светским оквирима.

Након описа водећих лингвистичких теорија, слиједе потпоглавља 2.6. *Контрастивна лингвистика*, 2.7. *Анализа грешака* и 2.8. *Међујезик*. Докторанткиња издваја ове три дисциплине јер су, свака на свој начин, имале изузетан допринос у цјелокупном стварању идеје о језичком трансферу, што је срж њеног истраживања. Кандидаткиња почиње са категоријом контрастивне лингвистике, која је почивала на ставу да темељно поређење језичких система даје наставницима могућност процјене ваљаности наставног материјала указивањем на потенцијалне фокусне тачке наставног процеса, а све кроз предвиђања грешака које би могле настати услед различитости структура циљног језика у односу на матерњи језик. Другим речима, у раду се потенцира чињеница да је циљ ове дисциплине био да се спречи интерференција из матерњег језика, што је својеврстан увод у теорију о језичком трансферу. Кандидаткиња затим образлаже да, када су се истраживачи почели сусретати са одређеним манама контрастивне теорије у пракси, отворио се простор за анализу грешака, чији је постулат био да се у пракси кроз реалну продукцију ученика увиђају неправилности изазване утицајем матерњег (или неког другог језика). Затим, у раду имамо и детаљан теоријски опис теорије о међујезику, која долази као одговор на претерани фокус на грешке у дисциплини анализе грешака. Све те теорије су дале огроман допринос и поставиле темеље за истраживање о језичком трансферу, те је кандидаткиња на тај начин направила темељну увертуру у саму теорију о језичком трансферу.

У потпоглављу 2.9. *Језички трансфер*, кандидаткиња озбиљно приступа опису различитих карактеристика и категорија језичког трансфера као феномена, те детаљно описује врсте трансфера и факторе утицаја. У овом потпоглављу, кандидаткиња се ослања на водећу светску литературу у овој сфери како би у раду представила не само лингвистичке него и нелингвистичке факторе појаве и манифестација језичког трансфера.

Емпиријски дио истраживања је у овом раду подијељен на два велика потпоглавља, односно 3.2. *Језички трансфер у сфери лексике* и 3.3. *Језички трансфер у сфери синтаксе*.

У поглављу 3.2. *Језички трансфер у сфери лексике*, кандидаткиња износи резултате анализе уз дескриптивне компоненте, те формира неколико подкатегија ове врсте трансфера, а то су: калкови (сложеница и фразема), лажни синоними, грешке колокација (у релацији субјекат + предикат, придјев + именица, глагол + објекат) те погрешне врсте ријечи. Темелна анализа и представљени резултати дају детаљан увид у језички трансфер у лексичкој сфери.

Поглавље 3.3. *Језички трансфер у сфери синтаксе* посвећено је излагању резултата везаних за синтаксичку анализу спроведену над корпусом, са 14 различитих категорија које су описане. Кандидаткиња наводи да се сви типови појаве синтаксичког трансфера могу начелно категорисати у неколико категорија (које се могу и преклапати) на основу узрока грешке, а то су: неправилан ред ријечи, грешке изостављања или избјегавања елемената који

иначе не постоје у Ј1 и грешке усљед додавања елемената који би се нашли на датом мјесту да је ријеч о Ј1. И ово поглавље је методолошки морало започети описом најбитнијих карактеристика сваке од категорија, а затим је услиједила детаљна анализа и опис синтаксичког трансфера, поткрепљена примерима.

Кандидаткиња завршава емпијски део истраживања излажући статистичке податке који дају увид у квантитативну природу феномена језичког трансфера у конкретном случају овог истраживања.

У поглављу 4. *Закључак*, кандидаткиња тумачи резултате својих истраживања на богатој корпусној грађи и примењује теоријски оквир за који се определила у сврху сумирања резултата истраживања. Кандидаткиња у овом делу говори о потврђености почетних хипотеза.

На самом крају, изнесени су и резултати анкетања информаната, што је значајан део дисертације који, кроз повратну информацију, пружа више знања о феномену језичке продукције која је прожета језичким трансфером.

Списак литературе чине 152 библиографске јединице и 5 речника (кинеско – енглески; кинеско – српски).

3. Опис постигнутих резултата

Дисертација мср Јелене Вујичић *Анализа негативног трансфера са матерњег на кинески језик у писаној продукцији србофоних студената* за предмет истраживања имала је испитивање утицаја српског као матерњег језика у процесу учења кинеског језика, манифестованог у писаној продукцији студената. Дисертација је, дакле, подразумевала анализу корпусне грађе у сврху откривања узрока, механизма и последица језичког трансфера из матерњег језика.

Иако су трендови анализе грешака и испитивања феномена језичког трансфера све учесталији у светским научним трендовима, ова истраживања на релацији између српског као матерњег и кинеског као циљног језика, иако их има у мањем броју, ипак још увек нису тако честа појава. Дисертација мср Јелене Вујичић се у том смислу може сматрати првом великом лексичко – синтаксичком анализом језичког трансфера у тим језичким оквирима на нашим просторима. Посебна вредност ове дисертације огледа се у репрезентативном корпусу који се састоји од преко 880 аутентичних радова са све четири године основних студија. Тако велики узорак радова на којима је спроведено истраживање одражава квантитативну димензију истраживања, а пажљиво категорисани и описани резултати исцрпне анализе лексичких и синтаксичких карактеристика уочених у продукцији на кинеском језику, као и компаративна анализа поткрепљена примерима, указују на квалитативне карактеристике истраживања.

Кандидаткиња у закључном делу дисертације истиче да је од четири почетне хипотезе истраживања истраживањем и анализом успела да у потпуности потврди две, док су друге две делимично потврђене. У потпуности потврђене јесу: прва хипотеза, по којој је трансфер присутан на свим нивоима познавања језика, као и друга хипотеза по којој је узрок већине грешака у писаној продукцији интерлингвалног типа, тј. изазван је језичким трансфером или језичком интерференцијом. Трећа хипотеза, која претпоставља да ће се с повећавањем компетенције у циљном језику, смањивати интензитет језичког трансфера, само је делимично потврђена. Кандидаткиња наводи да је закључак овог истраживања да се стицањем компетенције у синтаксичким вештинама трансфер постепено смањује, али да трансфер у лексичком смислу није имао исту тенденцију опадања. Четврта, такође делимично потврђена хипотеза, тиче се становишта да трансфер може да утиче на све лингвистичке нивое, без обзира на типолошку сличност језика. Овде докторанткиња наводи да ту хипотезу није

било могуће у потпуности доказати, јер је фокус истраживања био искључиво на лексичким и синтаксичким областима.

Контрастивна анализа коју је кандидаткиња спровела, а која пружа увид у потенцијална проблематична мјеста приликом усвајања кинеског језика из перспективе србофоних говорника, није базирана на пуком претпостављању тога шта би та мјеста могла бити, него на резултатима анализе грешака из корпуса. Стога, сматрамо да је кроз оквир контрастивне анализе, теорије о међујезику те анализе грешака, кандидаткиња успела дати користан преглед ситуације постојања и манифестације негативног језичког трансфера из перспективе србофоних говорника. Идентификација, класификација и анализа грешака коју је кандидаткиња приказала може да послужи као оријентир у педагошке сврхе, а са сазнањима о конкретним и реалним препрекама у учењу могло би се, кроз наставни процес, помоћи студентима у томе да се број таквих грешака редукује, или да се барем спријечи њихова фосилизација. Педагошке импликације овог истраживања могле би имати практичну примену у смислу пружања смерница наставницима или ауторима дидактичког материјала. Овакве би иновативније перспективе могле допринети томе да настава кинеског језика за србофоне говорнике буде ефикаснија и сврсисходнија.

4. Упоредна анализа резултата кандидата са подацима из литературе

У докторској дисертацији мср Јелене Вујичић највише је коришћена литература из различитих лингвистичких области, али и из области методике наставе другог/страног језика. Кандидаткиња је користила разноврсне изворе, на неколико различитих светских језика, бирајући публикације врхунских стручњака за истраживање о областима које је у раду обрађивала.

У теоријском делу истраживања, кандидаткиња се интензивније ослањала на западњачке лингвисте, који су и зачетници теорија о језичкој интерференцији, попут Елиса (1997,2005,1994,1990) Селинкера (1992,2008), Крашена (1982), Кордера (1981, 1967), Одлина (2005, 1989), Рингбома (2001,2006) и слично. Кандидаткиња се у овој сфери додатно осврнула на ситуацију у кинеском језику, користећи релевантне публикације неких од најзначајнијих имена методике и теорије наставе кинеског језика као страног/другог језика, као што су Ванг (2009/2016), Лиу (2002/2015), Ли (1997) и остали.

У емпиријском делу дисертације, коришћени су изузетно квалитетни речници, као нпр. кинеско-енглески речник у издању Пекиншког универитета за међународне студије (Денг, 1996) или *Цепни оксфордски кинески речник* у издању издавачке куће Универзитета Оксфорд. Кандидаткиња је у дескриптивној анализи користила релевантне и признате граматике како из српског, тако и из кинеског језика, позивајући се на ауторе нормативних граматика као што су Пипер и др. (2005), Станојчић и Поповић (1992), или у кинеском језику Ли и Ченг (2008/2011), Лиу и др. (2004), Хуанг (2009) итд. У сфери лексичког истраживања користила је модерне и садржајне приручнике на кинеском језику, нпр. Лу, (2000/2009), Је и Ву (2001), Денг (1996) и сл.

Кандидаткиња је у списку литературе навела укупно 157 референци.

5. Објављени и саопштени резултати који чине дио докторске дисертације

Кандидаткиња мср Јелена Вујичић је до сада објавила један рад који непосредно улази у оквир њеног дисертационог истраживања, и то у високо категоризованом међународном часопису „Српски језик: студије српске и словенске“.

1. Јелена С. Вујичић, Семантичке карактеристике придјева са значењем цјелости у

6. Научни допринос докторске дисертације

Циљ рада, као што је и раније наведено, био је у томе да се понуди систематична анализа и класификација лексичких, семантичких, синтаксичких и осталих грешака које праве матерњи говорници српског језика током учења кинеског језика, да се утврди њихово порекло у намјери да се њихова појава спријечи и ублажи њихова фосилизација. Дидактичко-методички значај анализе лежи у представљању и систематској анализи резултата квалитативног и квантитативног истраживања, као и указивању на потенцијалне методичке стратегије које би допринијеле томе да настава кинеског језика за србофоне студенте буде ефикаснија, чиме би се током процеса наставе спријечиле одређене грешке које се могу предвидјети, те олакшао и поједноставио процес учења кинеског језика из перспективе србофоних ученика.

Педагошке импликације овог истраживања могле би имати практичну примену у смислу пружања смерница наставницима или ауторима дидактичког материјала. Овакве би иновативне перспективе могле допринети томе да настава кинеског језика за србофоне говорнике буде ефикаснија и сврсисходнија.

Кандидаткиња је анализом интерференције матерњег на кинески језик доказала да је матерњи језик био отежавајући фактор у процесу учења кинеског као циљног језика. Ова врста феномена, поготово у овој језичкој релацији (кинески – српски), указује на постојање специфичних, софистицираних међујезичких веза које се креирају у међујезику србофоних ученика приликом учења кинеског као циљног језика. Манифестације и облици језичког трансфера из матерњег језика које је кандидаткиња представила нам у овом случају много говоре о томе како функционише механизам усвајања кинеског језика у случају србофоних говорника, на које се стратегије такви ученици ослањају када наиђу на непознату препреку у језичком смислу, те која својства српског језика, као матерњег, у језичкој свести србофоних студената имају тако дубок траг да се по инерцији појављују у језичком изражавању, како свесно, тако и несвесно. Стога, сматрамо да је научни допринос ове дисертације пре свега у томе што је овај, на нашим просторима пионирски подухват, отворио једно ново поглавље у истраживањима овог типа, детаљно откривајући најзначајније категорије интерлигвалног утицаја у писаној продукцији србофоних студената.

Докторска дисертација мср Јелене Вујичић представља прво обимно лексичко – синтаксичко истраживање у сфери језичког трансфера између ова два језика на просторима србофоне језичке заједнице, те самим тим и једно оригинално научно дело које је значајно за велики број научних дисциплина.

7. Мишљење о прихватању дисертације за одбрану

На основу горенаведеног описа и закључака о форми и садржају дисертације, као и њеној научној релевантности, Комисија једногласно констатује да се дисертација мср Јелене Вујичић под насловом *Анализа негативног трансфера са матерњег на кинески језик у писаној продукцији србофоних студената* прихвата за одбрану.

8. ЗАКЉУЧАК И ПРИЈЕДЛОГ²

² У закључку се, поред осталог, наводи и назив квалификације коју докторант стиче одбраном тезе

Прочитавши кандидаткињин рад, Комисија је једногласно закључила да докторска дисертација *Анализа негативног трансфера са матерњег на кинески језик у писаној продукцији србофоних студената* кандидаткиње мср Јелене Вујичић представља оригинални допринос науци јер на систематичан и темељан начин, а сажимајући резултате досадашњих како теоријских тако и емпиријских истраживања у области интерференције матерњег на страни језик, износи, анализира и систематизује случајеве тих интерференци код ученика кинеског језика чији је матерњи језик српски. У том смислу ова докторска теза у потпуности задовољава критеријуме веома добро урађене докторске тезе која осим научне има и своју употребну вредност јер се у будућности може користити као оријентир за србофоне наставнике кинеског језика у њиховом покушају да у процесу наставе своје методе осмисле на тај начин да се у што већој могућој мери избегну грешке настале интерференцијом матерњег на циљни језик.

Комисија зато са задовољством предлаже Наставно-научном вијећу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву да прихвате Извјештај о урађеној докторској дисертацији *Анализа негативног трансфера са матерњег на кинески језик у писаној продукцији србофоних студената* кандидаткиње мср Јелене Вујичић, да јој одобри усмену одбрану као и стицање научног степена доктора филолошких наука – 480 ECTS – Синологија-лингвистика.

Мјесто: Пале

Датум: 20.03.2023.

Комисија:

1. др Милош Ковачевић, редовни професор, научна област Филологија – Специфични језици, ужа научна област Србистика: Савремени српски језик и Општа лингвистика, Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, предсједник комисије

2. др Сјаолеи Ђин (Jin Xiaolei), доцент, научна област Синологија: кинески језик и књижевност, Катедра за оријенталистику, Филолошки факултет Универзитета у Београду, члан комисије

3. др Ана М. Јовановић, доцент, научна област Синологија: кинески језик и књижевност, Катедра за оријенталистику, Филолошки факултет Универзитета у Београду, ментор и члан Комисије.

Издвојено мишљење³:

³ Чланови комисије који се не слажу са мишљењем већине чланова комисије, обавезни су да у извештај унесу издовојено мишљење са образложењем разлога због се не слажу са мишљењем већине чланова комисије (члан комисије који је издвојио мишљење потписује се испод навода о издвојеном мишљењу)